

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто пост. шлян. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 3-00 зол.
Чвертьріччя 10-00
Півріччя 20-00
Річно 40-00
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Німечці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
750 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
Друківня: 223-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Збірні умови покінчать страйк У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Однією делегації про-
фесіоналів та робітників підписали договір, на
основі якого негайно мають впровадити збірні
умови. Підприємці признають робітникам право
належати до професійних спілок та підпису-
ють заробітні платні на 7 (найнижчі) до 15 (най-
вищі) відсотків. У кожному підприємстві збірні
умови не може перевищувати 12 відс.
Незавом приступлять до переговорів над збір-
ною умовою в справі мінімальних платень.

Голова конфедерації праці висловив задо-
волення з цього приводу, а прем. Блюм запев-
няє, що завтра пропонуватимуть парламентові проєкти
законів про збірні умови, платні відпустки та
40-годинний тиждень праці.

Нині поладує відбудуться у мігві внутр.
справ переговори представників працевладо-
вців та саужбовників над ліквідацією страйку по па-
риських товаришних домах.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Мін. внутр. справ Саян-
гров повідомляє про договір, заключений між
генер. конфедерацією франц. продукції та ген.
конфедерацією праці.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Представники підприєм-
ств та робітників публичних робіт прийняли про-
єкт умови; делегати робітництва зобов'язалися
приступити до праці в середу рано.

ГРОЗИВ СТРАЙК БАНКОВИХ УРЯДОВЦІВ.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Мінго фінансів напер-
тє вістку про те, що нині мав вибухнути страйк

банкових урядовців. Мін. фінансів Орїоль від-
був переговори з представниками синдикатів
банкїрів та банк. урядовців, що звернулися до
банк. саужбовників зі зякликом не припинюва-
ти праці.

СТРАЙК НЕ ВСЮДИ ПОКІНЧИВСЯ.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. В „Месажер Ашет“
страйк триває, хоча помітна тенденція вернут-
ся до праці. Коальпортажу преси маладзали са-
мі видавництва. У Рено та Сітроена робітники
окупують фабр. забудування. У Дюнаерк гурт
робітників, об'єднаних у синдикаті, змусив своїх
товаришів припинити працю. До стрейку при-
лучилося також 2.000 робітників корабельних
варстатів а матрози заблюкували баржами при-
стань.

ІТАЛІЙСЬКІ ОПНІЇ.

РИМ, 8. 6. ПАТ. Італ. преса пильно слідкує за
розвитком подій у Франції. „Ніхто не знає —
пише „Трібуна“ — куди може довести Францію
експеримент уряду людодового фронту“ Берлі-
ський кореспондент „Джорнале д' Італія“ цитує
голоси німецької преси: Франція — мовля —
збирає плоди союзу з більшовізмами.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ В АНТВЕРПЕНІ.

АНТВЕРПЕН, 8. 6. ПАТ. Страйк автобусів і
трамваїв у Антверпені покінчився перемогою ро-
бітників.

Кантонські війська почали офензиву. НАНКІНСЬКІ ВІДСТУПАЮТЬ.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. Як подають з Ганькав,
дві дивізії кантонського уряду прибули до м.
Чечав (пров. Гуанан). Нанкінські війська відсту-
пили на північ, щоб не допустити до сутички.

Нанкінський уряд ще не відповів на проти-
японський зяклик кантонського.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. З цілком достовірних
джерел подають: передні сторони військ провін-
ції Квангсі вмаширували до провінції Гуанан, під-
чиленої Нанкіню та дійшли до Юнгчуфу, що
лежить 25 км. від границі. Вони рішені посувати-
ся далі, по змозі без боїв з нанкінськими вій-
ськами.

НАНКІН МДЖ МОЛОТОМ І КОВАЛОМ.

НАНКІН, 8. 6. ПАТ. Поінформовані кит. кру-
ти уважають, що війська провінції Квангсі хо-
ть перемашірувати через провінцію Гуанан, під-

чинену Нанкіню, щоб заатакувати японців, я-
ким Нанкін не хоче вповідати війни. Якаб
Нанкін на це погодився, наразився на репресії
з боку японців.

В Нанкіні не дістали ніяких вісток про офен-
зиву кантонських військ на Гуанан.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. Заступник диктатора
Кантоу приїхав нині до Нанкіну, щоб полагоди-
ти непорозуміння з нанк. урядом.

КАНТОН, 8. 6. ПАТ. 15. ч. м. відбудеться рі-
шучасно в Нанкіні та Кантоні свято, на якому вій-
ськові командианти присягнуть боронити край
проти японців.

МІСІОНАР ЖЕРТВОЮ БАНДИТІВ.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. Бандити скопили голову
норвеської протестантської місії в Ляогокок,
Самсена.

Перша велика битва у Палестині.

ЕРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. Минауді ночі араби
заатакували жидівський автобус 3 км. від Еру-
салиму. Коли на відсіч прийшло брит. військо
зі скорострілами та бронезятами, араби зня-
ли давні турецькі окопи з часів світової війни —
зійшло до правильної битви. Припускають, що
втрали арабів чималі.

ЕРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. В Гаїфі араби обки-
нули камінням військовий відділ, що відповів
стрілами. Один араб убитий, один ранений.

ЕРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. В суботу висадили ча-
стину міст на шляху Рамалла-Лятмур.

ЕРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. Вчора над вечір ара-
би заатакували 6 жид. автобусів біля місцевості
Моша. Ескорта відстрілювалася з бронезят. А-
раби забрали своїх ранених, тому невідомо кіль-
ко їх. В погоні за напасниками брит. військо о-

кружило одню сего, віджів чути довгий час
стрілянину.

РЕПРЕСІЇ.

ЕРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. Брит. влада арешту-
вала і вислала до концентраційного табору на
півострові Синай секретаря арабського комітету
з 6-х інших ар. провідників. Посланникові Яффи
заповіли, що як давники не вернуться до праці,
на їхнє місце замінують інших.

АРАБИ НЕПОХИТНІ.

ЛЬОНДОН, 8. 4. ПАТ. Зусилля еміра Керу-
ку нахилити палест. арабів до згоди, завели.
Араби рішили не припинити страйку, доки В.
Бртенія зовсім не припинить жид. імміграції, а
що вона цього не може зробити в огляду на обо-
язки мандатаря, страйк буде тривати далі.

Негус їде до Швайцарії.

ЛЬОНДОН, 8. 6. ПАТ. „Дейлі Телеграф“
повідить, що негус вїде найближчого тижня
з Льондону до Швайцарії. Підчас мовля мал

абіс. справою перебуватиме не в Женеві, лише
в одній недалекій місцевості над женецьким
озером Абіс. посольство потяжжє цю вістку.

ОЦІНКА ВАРТОСТИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ мешкаль-
них і господарських будинків є тепер так-
НИЗЬКА, що не доходить навіть до половини
дійсної вартості будинків. Тому НЕОБХІДНО
ДОПОВНИТИ ЦЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, обезпеча-
ши господарське зняряддя, хатню обстановку,
нашу й збіжжя, що їх під найкориснішими умо-
винами переводить.

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, вул. РУСЬКА ч. 20. Тел. 205-47.

Чи Блюм стане французьким Керенським?

Львів, 8. червня 1936.

„Блюм вождом чи Блюм закладником?“, —
„Гайна п. Блюма“, „Франція на вулицях“, „Кри-
тичні дні Франції“, „Соціалістична революція чи
революція у Франції“, „Весняна буря чи початок
революційного тургану“, — один нагородовий більш
сенсацийний від другого, а всі вони торкаються
цієї самої теми і всі вони займають тепер перше
місце у різномовній пресі всього світу. Події у
Франції знову приковують до себе увагу вже не
тільки політиків, але і всіх газетних читачів. І
хто знає, чи навіть зацікавлених третиню до-
лею Абіскаї не витягло у світ так швидко через
те, що на перший план висузувалось Франція; а-
ле досить уже самої дискусії про те, чи Франція
не гротить революційний переворот, щоб вернут-
и про всі інші справи закордону. У чому ж річ?

Саме місяць тому відбулись у Франції ви-
бори. На 614 членів палати депутатів (фран-
цузького сейму) лізла об'єднована у „народнім
(люднім) фронті“ адобула 378 посівів проти 238
центрально-правих опозиції. Тому, що комуністи,
справили перемоги у виборах (дістали 73 мандатів,
з чого 62 нових, — не рахуючи 10 мандатів
т. зв. комуністів-десидентів), відмовились від учас-
ти у новому уряді, до влади прийшов уряд, зго-
лошений з 12 соціалістів, 8-ми соціалістів-радика-
лів та одного соціаліста-республіканця. Не тільки
формальним шефом нового уряду, але й фактич-
нимолом нового порядку річей став п. Блюм, лі-
дер французьких соціалістів, який перший у За-
хідній Європі — після еспанських своїх товари-
шів — пішов на конценцію активної боротьби з
комуністами, спільно з комуністами кампанією
повалив уряд і Ліваля і Саррота та вже як нео-
фіційний прем'єр приймає дефіляду 600.000
маніфестантів у роковини роєстріту „комуніврів“
— з піднесенням до гори пестуком. І ось, ледь два
дні тому Леон Блюм став перед парламентом та
виголосив програмову заяву, — а преса світ не
знає: чи це піднесення систку Блюма посюжує
капіталістичній Франції і всьому світові, чи мо-
же та вулиця, якій він підписував і яку підбу-
рював та закликав жити дішнов до жерми влади, —
чи може та вулиця піднімає тепер свій пестук
уже проти нього, свого офіційного вождя?

Бо найшовся новий французький уряд і з
ним Французька Республіка у ситуації справді
парадоксальній: той уряд, який приходить з та-
слами найбільшій розбудики соціальних справ, я-
кий заводить реалізу цілої низки законів у ко-
ристь саїта праці, той уряд стє віч-у-віч з
справжньою повіню страйків, що затіває сьогодні
Францію. Замість того, щоб само ім Леона
Блюма було гаслом для страйкуючих і недово-
лених робітників вернутись до праці та з довірам
чекати на поправу своєї долі, — страйки поши-
рились по всій Франції наче нестримна позева,
страйк паралізує вже життя самого Париза, що-
денно ростуть мільярдні втрати, спричинені
отрайком у найрізномордніших ділянках і пар-
нах, і нема ні одного „видимого зляку“ захоплен-
ня робітників міс перемогою Блюма. Правда,
останні телеграми кажуть, що деякі синдикаліс-
тично-меліанки та шпакетарники з найменш-

18-л. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. ВІК

ул. Ягальонська ч. 24

ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 мм.

Тех. 252-54.

ших ділянок продукції дійшло до порозуміння, а проте ця страйкова хуртовина, хочби й була у валобіжних днях аліквідована, творить погану увертюру для виступу п. Блюма на історичній сцені. Бо неначе автоматично накладається думка, що той діяч, який ніби має стати великим реформатором Французької Республіки, вже на самому вступі своєї реформаторської праці отас обдертий з авторитету вождя, котрому безостережно повинні повинуватися маси. Якби тоді вигляди на успіх тих реформ і чи справді можна вважати стабілізованою цю нинішню ситуацію Франції, хоч при владі стоїть уряд з формальною величезною більшістю? І чи ця більшість тривка, чи може вже сьогодні зарисовуватися у ній цілини, а які готов провалитися і весь „народний фронт“ і п. Блюм з соціалістичними реформами.

Зрештою Леон Блюм поводиться дуже обережно. Піднесений пастук на паризькій вулиці — це знаменитий засіб для викликання охлоків захоплення однакою у свідомих комуністів, як і звичайних міщан-співів, — але в офіційній кабінетній справі нема одного слова погрози під чиюсьнебудь адресою, нема найменшого натяку на можливість якихось таких ходів, що рівнялись би революційному потрясенню існуючого устрою. Навпаки, п. Блюм подбає за те, щоб уже в попередніх часописних заявах відмежуватися від радикально-революційного експериментаторства. Крім того застерігає, що він — не Керенський. Бо після Керенського — мовляв — прийшов у Росії Ленін, а у Франції Леніна нема! І Блюм відкреслював тільки необхідність боронити всіма силами демократичного устрою та висловлював острах перед комунізмом та фашизмом, що ніби багато більше загрожують Франції.

Всі соціалісти більш-менш ликаються фашизму в усіх його видах і відміах та леговажать собі небезпеку комунізму. І тому річ не в тім, за кого сам себе уважає п. Блюм, тільки в тім, чи він, людина „народного фронту“, ауміс опертись натисковою скрайвою лінійкою та зберігти чистоту демократичного ладу проводячи одночасно такі реформи, які не позбавилиб його підтримки мас та на які треба страшенно багато — грошей! Вправді тепер III. Інтернаціонал старається не ослаблювати Франції, як союзниці Сов. Росії? І вправді тепер французькі комуністи стали на приказ з Москви найбільшими мілітаристами, то воєж, можна сумніватися, чи така Іддіалла зможе втриматися на довшу мету. Широкі соціальні реформи, великі прилюдні роботи для ліквідації безробіття, реформа статуту Банку Франції, — все воно — як заповідають фаліші — простим штурком мусить довести до девальвації франка та за нею до інфляції. Чи перетриває де потрясення уряд Блюма? Чи французький робітник і міщанин з надзвичайно розвиненим амислом практицизму, ощадливості і страшенне вразливий на кивеню, буде покловатися соціалістичному прапорці п. Блюма, коли прийде до принасти для того прапору матеріальні жертви? Чи може справді вдасться п. Блюмові піднести життєву стопу французького робітника до високого рівня, чи може справді вдасться йому те, чого не вдалось соціалістичним експериментаторам у Совіах, де в першу чергу потерпів — робітник і селянин?!

Все це питання, якими цікавиться сьогодні весь світ. Те зацікавлення тим більше, що зміна уряду у Франції мусить мати відгуки у міжнародній політиці. Невдано ще той сам п. Блюм впеваля, що держави з суперечними державними устроями не можуть втримувати приляних воємив. Чи це значить, що Франція йтиме на конфлікти і з Італією і з Німеччиною і Польщею, та взагалі всіма тими державами, в яких нема охоти йти на комуно-соціалістичні фронти й законодатні експерименти? Що інше фразеологічне земагогія з періоду партійної опозиції, а що інше державне правління, відповідальність за долю держави. П. Леон Блюм Керенським бути не хоче, і до комуністів не хоче пристати і фашизму бойтись. Вірять, що вдасться йому лавірувати між скрайвою лінійкою та міщанським світоглядом і традицією соціалістів-радикалів, — вірять, що це він той муж Провидіння, який загратує Францію перед шаревом фешиотівської реакції. Але котрий прем'єр, котрий лідер не вірить у свої сили? Між вірою і зморог бують великі прогалини. Здається, що поза Блюмом і французькими соціалістами мало в усвіті людей, які мають ту саму віру і довіра у силу і чинність теперішнього французького уряду.

На Совітській Україні.

(За київським радіом РВ9).

НОВА КОНСТИТУЦІЯ.

Большевики рекламують дуже голосно нову конституцію, ухвалену пленумом Ц. К. Всесоюзн. Комуни. Партії Большевиків. Також на Україні режисерують численні зібрання робітників по фабриках і селян по колгоспах, на яких зібрані дякують „любому вождю народів Союзу і всього світового пролетаріату тов. Сталінові“ та зокрема партії за нову конституцію. Селяни обіцяють (ось як у білопольському районі) відповісти на нову конституцію зборами багатого врожаю.

Через совітські радіа передають опінію закордону. Очевидно, скептичні голоси дбайливо промовчувати. Згадують тільки одушевлені голоси комуністичної преси (як ось париської „Юманіте“, яка пише, що „СССР буде тепер цвітучим садом“), або сліпих і глухих на комуністичну небезпеку союзників чехів.

При цій нагоді згадаємо дотепне закінчення статті про нову конституцію в органі Милокова „Последній Новості“:

„Безсмертний Щедрін! В одній з його сатири він писав: Конституція — пункт I: „усім громадянам дозволяється ходити вільно по вулицях“. Замітка: А ну, попробуй!“

Україні нова конституція теж усе дозволить, але на... папері.

ВИСТАВА ПРАЦЬ ПРОФ. БУРАЧЕКА.

В Києві відчинена вистава праць проф. Бурачека. Вона звернула на себе загальну увагу. Виставлені пейзажі — як подано через київське радіо 7. ч. м. — наче живі. Поміж відвідувачами є навіть представники закордону в Києві. Перший з них оглянув виставу чехословацький консул.

ПІДГОТОВА ФЕСТИВАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ, МУЗИКИ І ТАНЦЮ.

Ріжні установи підготовляються пильно до виступів на заповідженому фестивалі української пісні, музики і танцю. Між іншим в „Домі Вчителя“ в Києві зорганізовано школу народних танців. Учителство підготовляє теж виступ вільної хороваї капелі й оперного ансамблю.

КОЛГОСПНИЙ СТАДІОН.

В селі Чапайка відчинено колгоспний стадіон, який може примістити 5000 видців. На отворення зіхалась маса фізкультурників, висланців різних фізкультурних колективів також зпо-

за меж України. З нагоди отворення стадіону почалися там змагання мужеських і жіночих команд (дружин), що триватимуть до 9. червня. Стадіон прикрашений численними червоними прапорами, агітаційними написами і величезними портретами.

ВІД НИНІ
ЛИШЕ ПІДМІНКА НАВН
'ПРАЖІНЬ'

ПРОТИ „АБОРТІВ“.

Як відомо, в країні совітів убиство плоду, рекламоване весь час як одно з революційних свобод, буде тепер строго заборонено. Для відної підготовки мас до нового закону жіноцтво СССР по фабриках та установах ухвалює по наказу з гори велике призначення урядові за „ціну постанову, яка ставить материнство на високому педесталі“. До мікрофонів (також київського) доставляють матерей, багатих у діти, які оповідають про щастя, коли можна виховати діти і бути матір'ю на 100%.

„НАЙКРАЩІ ДОРОГИ Є НА УКРАЇНІ“.

В неділю 7. червня ц. р. переїхало через Київ 5 лімузин, удекорованих живими квітами. Вони були виконані в автозаводі ім. Сталіна в Ленінграді і були саме на „екзаминаційній“ турі Ленінград-Москва-Київ, відбуваючи „без аварій“ 2.000 км. У Києві заявили шофери цих авт, що на Україні зустрінули найкращі шляхи для їзди автими.

Н.в.ч.

Фундація д-ра Якова і Магдалини Туринів у Тернополі.

У вересні 1934 р. наш земляк, віденський лікар д-р Яків Турин, родом із Староміщини біля Підволочиськ, повіт Скалат і його подруга Магдалина, родом німкня, зробили запис у квоті 40.000 золотих з призначенням на удержання бурси в Тернополі для української ремісничої і купецької молоді. З частини тих грошей закуплено від філії „Просвіти“ в Тернополі площу при вулиці Качали в Тернополі (ріг вулиці Мішкевича недалеко камениці Українбанку) і минулого року розпочалась будова, двоповерхової камениці, яку закінчено з кінцем травня ц. р. та з початком червня ц. р. віддано її до ажитку. Не враховуючи ціни площі з простором 2.400 квадратних метрів, кошти будови внесли дещо понад 50.000 золотих, які покрили у цілості самі фундатори. Є це найбільша українська фундація в Галичині у повоєнних часах.

Новозбудована камениця з оригінальною конструкцією і фасадом, яку перевів місцевий будівничий Андрій Фалендиш на основі власних планів, призначена на чинишвий дім з усіма сучасними вигодами: доходи з чинишів мають йти на удержання незаможних буржів у української народності і християнського віросповідання, при чому саме виховання має вестися у християнському дусі та скріпляти національні українські почування й характер вихованців. Поза будовою лишилося ще вільних коло 2000 квадратних метрів площі, на котрій у майбутності має повстати окремий будинок з виключним призначенням для бурси.

Правне оформлення фундації ще досі не вирішено. Зразу проектною утворення окремої фундації імені д-ра Якова і Магдалини Туринів, якої майно було би правним підметом під управою окремої колегії, що її склад означив би докладно фундаційний акт. Такі фундації на основі обов'язуючого в Галичині права підлягають наглядові й інгеренції в межах статуту й

обов'язуючих законів воевідському урядові у Львові як фундаційній владі, що переняла агенди давнішого закінченого галицького краєвого виділу, при чому безпосередній нагляд на місці виконують староста. Історія з фундацією Народного Дому у Львові й нашої з фундацією князя Константина Острожського в Тернополі, де фундаційна влада увела комісаричну управу, доказує, що така правна форма для нас у сучасних відносинах доволі небезпечна. На думку знавців правників-громадян було би краще, якби фундатори згодилися на оснування окремого статутного товариства свого імені, якому передали б управу фундаційного майна і майбутньої бурси для української ремісничої і купецької молоді. Така бурса в Тернополі — і не тільки тут, але й у кожному нашому місті — конечно; зокрема в Тернополі може вона сповнити якнайкраще своє завдання та виконати високопатріотичну інтенцію фундаторів, бо тут є державна промислова механічна школа, а неважко має повстати й державна купецька гімназія з окремим призначенням для сільської кооперації.

Переведенням у життя фундації повинні зайнятися передовсім оба брати фундаторів — д. Микола Турин, емеритований управитель складу Народної Торговлі в Тернополі й інж. Степан Турин, емер. залізничний радник у Львові, які і досі були безкорисно чинні при реалізації фундації, з чого вийшли для них навіть деякі особисті неприємності.

Український ремісничий та купецький світ у Галичині оцінив уже якнайвищою патріотичною інтенцією фундаторів, бо Союз Українських Купців і Промисловців у Львові на своєму недавньому загальному зборі висказав фундаторам свою подяку, що зробило теж свого часу й ремісниче товариство „Зоря“ в Тернополі.

СОКІЛЬСЬКЕ СВЯТО В ОЛЕСЬКУ.

(З нагоди 30-ліття існування гнізда).

Десять найдіяльніших сокольських гнізд асоціації округу в числі 202 побратимів і 216 посестер прибули дня 1. червня ц. р. на зазвичай старшини до Олеська для відсвяткування 30-ліття існування місцевого сокольського гнізда. По генеральній пробі перейшли соколи малими гуртами до церкви, де відправилася Служба Божа й панакхиди за померлих соколів. На проектова́ний похід містом і полеву Службу Богу влада не дала дозволу.

В год. 12. відкрито у Народньому Домі святочну академію. На тлі хорového гуртка, що відспівав сокольський марш, голова гнізда др. Федір Мучий представив численню зібраним гостям значущий тіловиховання для народу, зокрема велике післявишпиткове сокольської організації. На сцену вийшов хор „Бояна“, що відспівав низку бадьорих пісень. Милою несподіванкою був реферат др. О. Цебровського, б. учня незабутнього голови Сокола-Батька, проф. Івана Боберського, який представив історію місцевого гнізда від часів основи. Із зацікавленням слухали присутні, як то із малого гурта 25 членів розрослося гніздо, здобуваючи перші сокольські однострої, прапор, оркестру, а відтак промінюючи своїм впливом на доколичні села, які, маючи кожного часу поміч з Олеська, також гарно розвивались. По короткій перерві прийшли привіти, що їх заклали: представник Сокола-Батька, голова повітового гнізда в Золочеві, делегати присутніх із сьяти сокольських гнізд і відпоручники культурно-освітніх та економічних установ. Низку письменних, у тім чимало замісцевих, привітів відчитав др. Дозорський. На закінчення були ще хорові точки, деклямація А. Мандзюка і продукція сокольської оркестри з Олеська.

Власне сокольське свято відбулося під вільним небом на т. зв. „Пушкарні“. Точно в год. 16. під звуки сокольського маршу вмащували на площу стрійні кольони побратимів і посестер, зодягнених у приписані руханкові однострої, та усталились чолом до жовтоблакитного прапору, який в ту мить піднісся агору. Коротким словом відкрив свято голова гнізда. З черги представили Старшини Сокола-Батька М. Трізь передав привіт руханкам від централі та прийняв звіт від голови. Почулась мелодія молитви: „Боже Великий Єдиний“ і дві чети посестер почали ілюструвати слова пісні ритмічним рухом. По закінченні сокольська старшина прийняла дефіляду руханків. Тепер під проводом пос. Залужної із с. Золочева усталились на площі шістьма кольонами посестри та граціозно виконали здвигові вправи вночіном. По них дев'ять відділів побратимів вправляли здвигові вправи візанторуч, де виказали добре опанування рухів і постав. Зворушливо вийшла ритмічна картина посестер до пісні: „Накрила нічка“. В міжчасі відбувались на площі покази легкоатлетики при численній участі змагуваль, які вказували, що а ціл діляни соколи зробили в останньому часі значний крок вперед. Бачили ми тут біг 100 м. побратимів, біг 60 м. посестер, гімназію 4X100, стусан м'ячем, скок у височай і навіть біг через палки, на який навіть спортсменів Львова від літ не можуть спростити. Річні частини площі заповнили з черги гурти руханків і руханчик, з яких одні вправляли серпами, інші на коні, поручах, долівкові вправи, так, що видці були у величчій клопоті, не знаючи, на чім спинити свій погляд. Ця сильна точка виказала добрий вишкіл руханків навіть у такій ділянці, як приладівка. На закінчення відбулись відбавчові змагання між сокольськими дружинами: Олесько — Кадлуби́ська в користь Олеська і між Олеськом — Золочевом у користь Золочева.

Вправами на святі проводив начальник гнізда в Золочеві проф. Ю. Юркевич. У вправах брали участь гнізда з Олеська, Золочева, Цішок, Дуба, Кадлуби́ськ, Почапів, Юськович, Соколі́ки, Утішкова і Переволочної. Пригравали оркестри з Олеська і Золочева. Гостей на святі багато.

М. Т.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче допомогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

ВІДОМА ЗІ ЩАСТЯ КОЛЕКТУРА

RUINO

РАВІЧ і Ска

Л Ь В І В, ПЛ. МАРІЙСЬКА 4.

постійно обдаровує своїх клієнтів великими виграними. В минулій Лотерії виплатила зод. 100.000 на ч. 112.077, зод. 10.000 на ч. 186.117 і б. ін.

Спіши купити там лос ішої класи 36. Державної Лотерії, котрої тягнення починається вже дня 18. ц. м.

ЛЪОС З „РУНА“ — ТО ЗАПОРУКА БАГАТСТВА І ДОБРОБУТУ

Свята в честь Симона Петлюри.

10-І РОКОВИНИ СМЕРТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ В ГОРОДЕЧИНІ.

При кінці квітня ц. р., на заклик Головного Тва „Просвіта“, оснувався а Городку повітовий комітет для вшанування 10-их роковин смерті Симона Петлюри. Заходом цього комітету улажено майже в усіх селах городецького повіту в неділю 24. травня популярні реферати про життя, діяльність і трагічну смерть Гол. Отамана. Реферати вголосували інтелігенти з Городка, що в тому дні масово розіхались по селах. Слід підкреслити, що населення масово взяло участь у свідках, а в закінченні рефератів скрізь відспівано нац. пісні. В кількох селах відбулись реферати силами місцевих інтелігентів або свідомих селян.

В самім Городку святкувано ці сумні роковини в понеділок 25. м. м. Рано в год. 8. відправлено в місцевій церкві Службу Богу, а ввечері в год. 7.30 торжественну панакхиду. На панакхиді були присутні майже всі інтелігенти, як також багато міщан і передміщан. Відправляв (на жаль, самотньо) о. дек. Роздольський. По панакхиді в год. 8.30 відбулась жалібна академія в селі Українбаїку „Каса Поміч“. Святочну промову вголосив інж. Роман Паламарчук, по ній п. Стець віддеклямував вірш „Так мусить бути“, а муж. хор читав „Просвіти“ в Городку відспівав кілька стрілецьких жалібних пісень. Закінчено академію нац. гимном.

З приводу цих сумних роковин доволі дивно було становище влади, яка з початку не хотіла дозволити навіть на публічні реферати про Петлюру. Місцевий староста сказав до представника повітового комітету, що „ан себе вимисляє якийсь Петлюров, ажеби робить в поведі граден і забужен, так як вимисляв вшетьких Шашкевичів, Шевченку і т. п.“ Шойно по відповідній аясненні представника комітету та по півгодинній розмові старости з воєвідством одержано дозвід на переведення рефератів, але під умовиною, що комітет доручить старості „до вголосуду“ 10 примірників реферату і що в усіх селах буде читаний одностручний реферат.

Також наше духовенство не всюди поставилось з належним зрозумінням до цих роковин.

В часі академії в Городку зложено добровільними датками на бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі квоту 11 зод. 95 сот.

СКОЛЕ В ЧЕШЬ ПЕТЛЮРИ.

Для активізації мас і плекання національної свідомості та віддання пошани упавшому з руки жидкомуніста голови Директорії улаштовано у нас в неділю 24. м. м. величчє свято. День передтим розліплено 20 клєпсид, а ввечері на всіх українських установах висішено національні прапори, перепоясані чорною крепою. В неділю попл. відбулась панакхиди, відтак зорганізовано похід, щоб виказати силу і зорганізованість українського населення міста. Похід у числі кодо 500 людей перейшов через місто під стару церкву, де о. Притулик вголосив піднеслу проповідь. Відтак відбулась торжественна заповані пам'яткового дуба. В 7 год. ввечері відбулась торжественна академія-концерт. Вступне слово вголосив м-р Ценко, обширний, гарно опрацьований реферат відчитав п. Осип Федорика. П. Д. Запівали гарно і з пієтизмом віддеклямувала вірш про смерть Петлюри, а сокольський хор під проводом п. Норички відспівав кілька відповідо дібраних пісень. Салі була виповнена скільським громадянством по береги.

ПІДГАЄЧЧИНА В ЧЕШЬ ПЕТЛЮРИ.

Роковини смерті С. Петлюри пройшли в цій Підгаєччині в піднеслу настрій. Дня 25. V. а тому самому моменті, коли Гол. Отаман упав з руки Шварцбарта, появилсь на всіх доміках українських установ чорні прапори. По всіх церквах повіту відправлено панакхиди, після яких по українських установах відбулись жалібні сходи́ни з рефератами, рецитациями та виступами хорів. — У самих Підгаєччях відправив рано панакхиду о. Пашиківський, що потім вголосив теж патріотичну проповідь. В середині пар. церкви усталила молодь могилу, перед нею портрет Гол. Отамана в чорній крепі, нижче національний прапор. Співали хор місцевої читальні. Свято пройшло дуже гідно й поважно.

Н.

10-І РОКОВИНИ СМЕРТІ ГОЛ. ОТАМАНА В ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНІ.

Дня 24. травня відбулись святочні сходи́ни читальні „Просвіти“ в Теревовелі. Реферат про Гол. Отамана вголосив др. Антін Запалітний. Сумно, що Теревовелі не спромоглась на академію в честь С. Петлюри. Багато теж було, щоб теревовельські громадяни були більш точні. По рефераті зібрано вітальні датки на бібліотеку ім.

С. Петлюри в Парижі. Сходина закінчено нац. гимном.

Лугове свято в честь С. Петлюри в Острівці. Дня 24. 5. ц. р. Т-во „Луг“ в Острівці влаштувало свято-попис у десяти роковини смерті Гол. Отамана. Рано в год. 10. „Луги“ Слобідки Струс. та Острівця пішли до церкви на богослуження. Пополудні почали сходитись запрошені „Луги“. І так прибули: „Луг“ зі Слобідки Стр., Виняки (віддаленої 15 км. від Острівця), Гузинськ, Застіноча, Підгір'я, Завава і Семенова, „Сокіл“ з Даракхова та молодь чит. „Просвіти“ з Різдва і Надука. В год. 4. зібрані „Луги“ та „Сокіл“ з Даракхова вистроїлися в лави на „дворі“ і при звуках лугового гимну піднесено на майд. нац. прапор. По піднесенні прапора дефілювали всі „Луги“ перед портретом Гол. Отамана, так, що коло

300 української молоді, зорганізованої в лавках „Лугу“, віддало честь Тому, що віддав своє життя за ідею. Реферат про С. Петлюру виголосив студент Юліян Трусь. Хор з Острівця під провідом дна Ізидора Луковського відспівав „Вкраїно мати“, опісля була ще деклямація вірша, присвяченого Петлюрі. Після того получені „Луги“ Острівця, Слобідки Стр., Виняки і Семенова виконали мішані вправи. Лугівці з Острівця виконали вправи хустинами та пластичні вправи „Молитва“. На закінчення мати діти виконали під проводом п. Наді Карпинської дуже гарні ритмічно-вокальні вправи, за що дістали рясні оплески. Свято зробило дуже гарне враження, особливо здисципліновані ряди луговиків тішили симпатією публіки.

тому, що співники домагались викупна всіх 6-ох паїв і то в найкоротшому часі, а С.Б. не зможе зібрати потрібної квоти негайно, то інші центральні установи повинні викупити ці 6 паїв від співників і влаштувати їх по своїй впадоби, або відпродавати далі поступово С. Батькові. У кожному випадку загальнонаціональний інтерес вимагає, щоб доконче викупили решту паїв і не пустити їх у чужі руки.

З висновками референта погоджувалися теж поодинокі промовці, які збирали голос у дискусії, а саме: дир. О. Радловський, дир. А. Палій, проф. Ст. Гайдучок та інж. Мілянчик. Вагу цієї справи немов відчув проф. І. Боберський, від якого надійшла з Югославії саме під час наради така телеграма до Старшини С.Б.: „Переможіть перемучення, спонукайте енергійно громадян до закупки цілого поля!“ Цю телеграму відчитав голова Т-ва інж. М. Хромят. На висток дир. А. Палія присутні рішучи, щоб Старшина С.Б. скликав ще раз ширшу нараду. Згідно з внеском проф. Гайдучка представники цих установ, які були на нараді, мають поінформувати управи своїх установ і прийняти вже на чергову нараду з конкретними вносками.

Ми віримо, що наше громадянство не допустить до того, щоб велика частина землі на площу перейшла в чужі руки. Бо чи це не союз, що українці у Львові мають ледви дві свої площі, тоді, як поляки і жиди мають коло 20 спортивних площ, а 2.400 німців мають теж свою площу! Якщо прогавимо добру нагоду, то на другу подібну прийдеться мабуть довго ждати. Всі мусимо пам'ятати, що великий український стадіон у Львові — це легені нації. А щоб могли уладити стадіон, треба доконче викупити 6 паїв!

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

ЛЬВІВ-ЗАМАРОТИНІВ.

І наше передмістя Замаротинів аложило, як щороку поклін могилам українських воїнів, що опочили на замаротинському цвинтарі. В мин. неділю відбувся на ті могили процесійний похід з церкви св. Пятниць, каплиці св. Йосафата в Замаротинів та з церкви в Голозку. Після відправи панатиди воротку, гарно обдумаву промову виголосив о. Каптанюк. На закінчення присутні відповіли „Вічна пам'ять“ і „Ви жертвою“ та спокійно розійшлися домі.

Народна честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

ПІДГАЙЦІ.

В мин. неділю відбулося величаве Свято Молоді у Підгайцях. Зорганізований похід з міщан та молоді з Вербова, Угринова, Галича й Сільця разом із процесіями перейшов на стрілецькі могили, що знаходяться біля сільського цвинтаря. Співали алучені хори Підгайців, Галича, Старого Міста і Сільця. Над могилами відправив панатиду о. Палківський і виголосив дуже змістовну та аворушливу промову про дії наших визвольних змагань. При цьому стався приверний інцидент: коли хори під управою п. Мостового почали співати „Коли ви вмирали“, приступив постерунковий Кропідловський і велів перервати пісню, бо, мовляв, „то на веселю можемо себе сльваць“...

Українське громадянство не сміє допустити...

Інформативна нарада у справі викупна решти паїв „Українського Городу“.

В суботу 6. червня ц. р. відбулася інформативна нарада в салі С.Б., на яку Старшина С.Б. запросила 50 наших установ, багато визначних громадян і представників усієї національної преси у Львові. Темою наради була справа викупна решти паїв під велику площу у Львові, т. зв. „Український Город“, на якому повстане великий, модерно уладжений стадіон для українських руховиків і спортсменів.

Нараду відкрив голова С.Б. інж. М. Хромят, що привітав 6-ох представників преси та 11 представників установ і кількох гостей. Опісля д-р І. Федів зreferував справу придбання великої площі у Львові для вжитку всього українського громадянства. Цю акцію веде С.Б. уже чверть століття. Референт пригадав, що в 1911 р. заходом відомого невтомного провідника С.Б., проф. І. Боберського, 11 свідомих українців у Львові придбало за Стрийським парком у Львові великий шмат землі, 20 паїв, поверхнею 65.149 м. квадрат. Від цих 11 співників С.Батько поступово відкуповував паї під спортову площу для руховиків у міру того, як напливали грошові датки від українського громадянства в краю і з еміграції. Мірилом цієї жертвенності і ваги зрозуміння спортової площі для перевиховання молодого українського покоління може бути факт, що від 1911—14 р. викуплено 2 паї, від 1914—17 р. — 1 паї, від 1917—25 р. теж 1 паї і акції від 1925—1935 р. 10 паїв, так, що С.Б. є тепер власником 14 паїв, поверхнею 52.201 м², на якій тяжить ще довг 600 дол. Це довг невеликий, якщо взяти під увагу, що С.Б. сплачував річно співникам 1.000 доларів. Тут теж референт згадав, що 2 паї подарував один співник С.Батькові. Тепер залишилось ще до викупна від співників 6 паїв, поверхнею 12.948 м² або коло 3.600 с². Тому, що співники потребують гроше, годяться відпродати і решту паїв С.Б., якщо дістануть одноразово значнішу частину готівки. Колиж це не станеться, то решта 6 паїв може перейти в чужі руки, бо магістрат годиться змінити співників невикуплену частину площі на будівельні парцели в іншому місці. В цій справі співники ведуть уже переговори. С.Б. не може під теперішню хвилину роздобути більшої готівки (30 до 40.000 зол.), щоб викупити від співників одноразовою заплатою ці 6 паїв. Виникає тепер питання, чи С.Б. може зайнятися ділі викупном решти площі. Референт підкреслює, що викупно площі заборбувало всі сили С.Б. так, що викупно згаданих 14 паїв відбулося головню коштом організації соціальських гнізд у краю. С.Б. не потребує вже решти

площі для своїх потреб. Зате для загальнонаціональних потреб викупно решти площі необхідне, бо вже тепер навіть поширена площа С.Б. за мала на загальнонаціональній святі. Але

Свято Молоді Рідної Школи та Української Захоронки.

Ця аперше у неділю 7. червня ц. р. відбулось у Львові на просторій площі Сокола-Батька спільне свято української дітвори згід отлігу Рідної Школи та Української Захоронки. Досі все виступала сама Рідна Школа. Цей факт — знак часу, бо все яснійше отав величезна роль дошкільного виховання у системі національного виховання. З другого боку, участь дітей Української Захоронки у святі рідношкільної молоді значно збільшила число „акторів“, що виступали на пошві, а при того роду імпревах саме число імконує.

Ніхто правдоподібно не очікував, що цієї маленької дітвори виступить аж так багато — понад 500 „осіб“. І всі в національних одягах, всі едципліновано, двійками, часом трійками дефілювали та ще з яким запалом, високо підносячи ноги, під власним величезним прапором! А пізніше показували, що омкють, аже на площі, на тлі зеленої трави. Добре, що траву на площі скошили, бо... тоді папавно не було би видно з трави цих „величків“. Сам вид цих маленьких діточок вносив специфічне родинне тепло в атмосферу свята. А цього тепла, але вже зовнішнього, від сонця, так дошкульно бракувало! Бо сонце скрилось за хмарами.

Спершу якось не дуже помічався брак сонця, бо всю увагу видців скучив на собі вид дітвори, що в числі к. 1.500 осіб виступила на площу. Але пізніше все більше кожний думав про лиху погоду, про холод; страх за дітвору, що була навазат дуже легко одягнена, все сильніше огортив присутніх. Тому поодинокі точки програми, хоч вони бу-

ли дуже гарні, викликували менше враження, як моглиб. Як інакше булоб, якщо булоб сонячно і тепло. Через кепську погоду і зливно відпала одна з найкращих точок у програмі свята, до якої учениці гімназії ім. Ковчурда у Львові приготували були особливі одяги (ритмічні танки).

Свято української дітвори випанував своєю присутністю митрополит Шейнгофський, хоч погода не дала йому змоги бути до кінця свята. Молодь, не зважаючи на холод у повітрі, знайшла у собі досить тепла, щоб ентузіастично привітати Митрополита при його приїзді на свято та при від'їзді. Сердечно привітала Митрополита і маса видців, що зібралася таки у поважному числі кількох тисяч на святі. Нема найменшого сумніву, що колись була тепла і соняшна погода, видців було би вдвоє більше.

На закінчення один момент. На свято української молоді приїхало з власного імпульсу кількох селян аж з кременецького повіту; один з них мешкає над Збручем, 3 км. віддалі від совітського кордону. Він був захоплений святом і навіть холодна, неприємна погода не затерла у нього сильного враження. Чомуб на такі імпрези, як колишнє свято молоді у честь Христа, або навіть вчорашнє рідношкільне, не спроваджувати спеціально селян з Волині, Холмицьки й Полісся, хоч би по одному з кількох сіл? Чейже читали ми в газетах про побідки поліщуків і волиняків до Варшави, Кракова, Закопаного (на свято „Гуралів“), Опали, Гдині тощо. А хто не читав, той мі у кіні бачити спеціальні фільми, що їх зробили з цих імпрез.

С. Х.

Вибори до бельгійських провінційональних рад.

БРІССЕЛЬ, 8. 6. ПАТ. У виборах до провінційональних рад соціалісти здобули в цілій державі 221 мандатів (втратили 20), католики 224 (втратили 94), ліберали 89 (втратили 6), „Рекс“ 78 (перше не мали ні одного), фронтісти (фламандські націоналісти) 50 (зискали 15), комуністи 27 (зискали 20), німецька людовля партія 3 (зискала 1).

При системі децентралізації, що панує у Бельгії, провінційональне самоврядування — по-лібно як і громадське — має чималі компетенції; крім того воно вибирає 44-ох сенаторів; ці останні вибори відбудуться 24. ц. м.

Присилайте передплату!

Святочне засідання секцій Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові

з нагоди 75-ліття смерті Т. Шевченка.

Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові зібралося 7-го ч. м. з нагоди 75-ліття смерті Т. Шевченка. Святочне засідання всіх трьох секцій Т-ва.

Засідання відкрив голова Т-ва д-р І. Раківський короткою промовою, після чого відчитали члени Т-ва два наукові реферати. Д-р Філарет Колесса у рефераті про ритміку Шевченкової поезії вказав на велику різноманітність віршопобудови і мелодики „Кобзаря“. Праця ця, побудована на доволі дослідах доброго знавця музики та нашої народної ритміки, приносить у своїй аналізі не одну нову думку.

Д-р Вол. Старосольський говорив про ареш-

тування й засуд Т. Шевченка з погляду права. Шевченка засудили не на підставі процесу і не на підставі сабства у такому розумінні, як його приймає європейське законодавство. Скінчилося на жандармському допиті, обійшлося без свідків і очевидчиків не міг Шевченко боронитися проти обвинувачень через якогось свого правного заступника. Так само засуджували за царського режиму десятками років сотні тисяч політичних в'язнів. Судили їх, як і вчилися г. зв. явочним порядком.

Обі праці напевне появляться друком і стануть цінним причиною до творчості і життя Т. Шевченка.

Великий процес ОУН у Львові.

Дванадцятий день розправи.

В понеділок почалася розправа щойно в год. 1945, бо до цього часу трибунал радів над вніс-ками оборони, що їх оголосили оборонці в суботу. Покищо провідник не оголосив ще постанови трибуналу у справі цих доказових внісків і почав переслухувати свідків. На салі сидять усі підсудні, публіки не багато.

ЗІЗНАННЯ ОВІДКІВ.

Перший почав зізнаватися св. А. Фіц, поліційний агент в Львові. Свідок згадав спору, що ОУН вела активну діяльність в 1933. і 1934. р. Описав почав зізнаватися про ролі поодиноких підсудних в актах обвинувачення. І так свідок каже, що підс. Бандера був провідником ОУН в роках 1933 і 1934. і тоді то організація вела активну діяльність. З черги свідок переповідав зізнання підс. Митчя на поліції по його арештуванні. Свідок обтяжував підс. Зарипку і Свенціцьку на основі зізнань підс. Митчя на поліції кажучи, що обі ці підсудні співпрацювали з ком. Кособудським. Далі оповідав про те, як підс. Зарипка і підс. Сеньків вели Бачинського на вул. Кадетську і як Митчя убив Бачинського. На питання провідника свідок підкреслює, що Митчя

не міг створити під час своїх зізнань, чи Зарипка знала, що Бачинського мають убити, коли з ним йшли на вул. Кадетську. Описав свідок зізнав, хто в підсудних підготував замах на дир. І. Бабія і як цей замах виконав М. Нар. Далі свідок зізнав теж про те, хто в підсудних співпрацював з ком. Кособудським, як переведено розвідку в більшовицькому консулаті.

ПІДС. ОТЕЦЬКО ЗАВІДУВАВ.

По підсудних пероральних далі зізнаватися св. А. Фіц. Однак тому, що підс. Я. Отецько заведе-ж і лікар д-р Коваловський рини, що цього підсудного слід примістити у амбулансний шпиталі, провідник відложив розправу в год. 1-й пополу-до візирка 9. год. рано. Якщо недуга підс. Отецька вимагатиме довшого лікування провідник може перервати розправу до 14 днів.

Справлення помилок: У завіт з одинадцатого дня роз-прави зайшла друкарська помилка. І так в 10. рядку дру-гої спалити замісно помилково, що внесок обор. д-ра Горбоного піддержав обор. д-р В. Грицьовський зменом підс. Бандери. Має бути: зменом підс. І. Малиця.

А тепер
ще
тільки

ASPIRINA

НОВИНКИ.

— В „Клубі українських емігрантів“ у Львові, пл. Бернардинська 2. І. пов. можна дістати добрі обідні і вечірні по дешевій ціні. 1—3

— Найкращі лиси, пелеринки виконув. і поручає Ю. Гаушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. Приймає футра на переховання діток. 10—7

— Сокола IV. — пам'яті от. Сени Горюка. Рухоме Тво Сокола IV. у Львові присвячує пам'яті от. Сени Горюка руханковий вечір, що відбудеться в суботу 13. ч. м. в год. 20. на площі Сокола IV. при вул. Крупарській ч. 15. На програму складаються вправи вільноруч поестер, учасників і побратимів, національні танки, вправи на прийомах, вправи доліжкові та вежі. Участь у вправах беруть також чети Сокола-Батька, Сокола III. і Сокола V. Цілий вечір відбудеться на освітлених рефлекторами площі, що є новиною в цього роду imprezas.

— Від Ред. Колегії „Нашого Лемка“ дістаємо таке письмо: У зв'язку з новинкою, що появилася в „Ділі“ ч. 120 п. н. „Наш Лемко“, якої змістом міг оправданно почуватися дітями-ний основник і дотеперішній видавець „Нашого Лемка“ Вп. Іван Тиктор, теперішня Редакційна Колегія „Нашого Лемка“ стверджує, що цей часопис від своєї появи стояв все на сторожі достоїнства нашої церкви та гідності нашого народу на Лемківщині і протиставляв москво-фільській та комуністичній роботі серед лемків. Редакційна Колегія стверджує також, що „Наш Лемко“ не був і не є обчислений на дохідність, та що дотеперішній його видавець Вп. Іван Тиктор у розумінні великого завдання, яке має ан-конати часопис, призначений до освітлення Лемківщини, не жадував ні труду ні коштів на його видавання. Вкни: Редакційна Колегія „Нашого Лемка“ заявляє, що дотичну нотатку в „Ділі“ помістив без її відома та згоди адміні-

О. О. ПРИСТАЙ.

37

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Бідніші, хоч не гірші від греків, були чорняві сирійські емігранти. Їх було небагато і то здебільша старші люди. Подібно як греки, вони не йшли на роботи до фабрик і копалень, а радше ходили по хатах з ріжним крамом.

Сирійці були католики і православні. Своїми релігійними справами нагадували нас, українців. У 1924. році приїхав був зі Сирії до Америки молодий сирійський чернець Чина Святотого Василя Великого, щоб зібрати тут трохи грошей для свого монастиря, що його саме тоді будували. У Карнегі зайшов він також до мене. Прохав мене, щоб я дозволив йому перейти по проповіді в нашої церкви за збірною. Зібрав тоді 40 доларів і був дуже вдячний. Це була неділя, а він греко-католик, отже став зі мною до престолу відправляти Службу Богу. Я співав по старославянськи, мій гість по сирійськи. Церковний сирійський спів був протяжний і меланхолійний; нагадував собою мелодії жидівські або взагалі східних народів. Сирійський заспіваний оповідав мені згодом про долю свого народу під турецьким гнетом; турки жорстоко переслідували сирійців, церкви ім замикали й обтяжували їх великими податками, часто конфіскували приватні й церковні маєтки, а людей за дурниці саджали до в'язниць. Діялось там щось подібного, як і на наших землях.

Найчисленнішою еміграцією були англіїші, що творили тут собою ядро новоскрісталізованої американської нації. Вони суперничали з французами своїми культурними і господарськими надбаннями. Але одних і других перевищали німці життєвою енергією і зручністю. Найбільші багатства в Америці — фабрики, копальні або торговельні домівки — були в німецьких руках. Німці мали свої костели, католицькі й протестантські, школи, музеї, бібліотеки та безліч товариств і клубів. Жили тут гарно, немов у власній вітчизні.

Поляки належать до найбільшої славянської еміграції. Їх живе в Америці приблизно 5 мільйонів. Зі старої батьківщини почали вони емігрувати по останнім розборі Польщі, наприкінці XVIII. століття. По здушенні повстанню, що було вибухло в 1863. році проти Росії, значно збільшилася польська еміграція. Тоді прибуло до Америки багато патріотичної інтелігенції з усіх трьох займаючи: московської, австрійської і пруської. Вона відразу взялася тут до систематичної організаційної праці й довела до того, що американські поляки стоять на другому

місці щодо своєї сили, організації, національної свідомості і дисципліни, заможності та впливу.

В Шیکاго, Детройт, Бофало і т. д. живе по кількох тисяч поляків, що мають там десятки своїх костелів, шкіл, банків, товариств і ріжних установ. У самому Бофало є їх поперх 200.000 поляків і 27 польських костелів. Тут мають вони також свої власні банки, а водночас майже в кожному іншому місцевому банку були поляки директорами й урядовцями. Маркет*) у Бофало мав зовсім польський характер; всюди чути було там польську мову.

Любов батьківщини єднала поляків в одну цілість. Особливо перед чужинцями виступали вони єдиним фронтом. Не ділились на ворожі й вічно розсварені партії. Своїм старокрасним „родакам“ завжди помагали, а зокрема при відбудові польської держави. Щедро посилали американські долари на національний фонд, а потім також чимало з них зголосилося добровільно до польського легіону у Франції.

Чеська еміграція була менша від польської, зате не менше аразково організована й заможна. Американські чехи теж дуже багато причинилися до відбудови чехословацької держави.

Сербів представили мені, як здібний, працьовитий і ощадний нарід. Також з хорватами я стрічався в Америці; хрестив ім діти і хоронив мерців. Вони залюбки пили; та найбільше налогоних паниць було серед москалів. А також словаки ну, й наші земляки намагалися дорівнювати їм у пиянстві.

З азійських емігрантів треба згадати досить велику кількість китайців і японців, що через них Америка мала великі клопоти. Китайці не залишали тут своїх кіс, бо їх залишали у старій батьківщині, таксамо, як жиди свої пейси обтинали в Галичині перед відходом до Америки. Китайці горнулися здебільшого до великих міст. Там залюбки прали білля для американців. В кожнім американським місті було по кілька, а в більших і по кількадесять китайських пралень.

Японці воліли їхати трохи даліше на південь, до Каліфорнії, але не тому, що там тепле підсоння, а щоб поселитися там і займатися хліборобством та плекати овочі на родючій землі. Вони були сиромні й дуже мало витрачали на прожиток. Зате працювали, як бджоли. Не диво, що хутко збагачувалися, дороблялися великих маєтків і ними перевищували навіть давно осілих американських фермерів. Стали пострахом для американців, що всеж були леші до роботи й щедріші у витрачанні грошей. Американським фермерам годі було витримати суперництво жовтошкірих хліборобів. Тому уряд Сполучених Держав П. А. ухвалив закон, що забороняв запалданим японцям купувати землю в Каліфорнії, Флориді і т. д. Їм вільно було тільки арендувати її. З цього приводу повстав був конфлікт між Японією і Америкою, однак не закінчився війною.

(Далі буде).

стратор „Нашого Лемка“, не думаючи, що Паміт може бути інтерпретований різно, чи пак у некористі дотеперішнього видавця. За прикриття, заповідну цією потаткою Вл. дир. Іванові Тикторові, Редакційна Колегія „Н. Л.“ прохає у нього вибачення.

— **Евхаристійний конгрес в Перемишлі** уладано латинське духовенство минулої неділі. На полях біля Пракович відбулося богослуження при співучасті львівського архієпископа Твардовського та єпископів Коцимовського, Лакоти, Лісовського, Барди і Томака. Народу зібралося, як подає польська преса, коло 100 тисяч.

— **Почтові агенції.** Дирекція почт і телеграфів повідомляє, що в поштових агенціях у Любіні Вел., пов. Городок Яг., та Вовковиці, пов. Ліско, заведено телеграфічну й телефонічну службу.

— **Сплячка і дезинтер'я.** Санітарну владу повідомлено про один випадок сплячки у Сх. Галичині. Два подібні випадки стверджено у північно-східних воєводствах. Крім того появилася дезинтер'я. Воєвідські уряди здоров'я зареєстрували впродовж останнього тижня 8 випадків червінкі.

— **Молитви за знесення емеритального декрету.** В костелі Реформаторів у Перемишлі відбулося на прохання державних емеритів благальне богослуження, щоби Бог причинився до знесення президентського декрету, який так скривдив емеритів б. „заборчих держав“. Подібні богослуження мають відбутися в інших містах.

— **Пожемі.** В загороді Брандлі Айден в Куровичах пов. Перемишляни вибухла пожежа, що поширилася на сусідні господарства і знищила 17 будинків, медичальних і господарських. Шкоду обчислюють на 30 тисяч зол. Причиною пожежі було необережне поведіння з вогнем Августин Скиби, локаторки Брандлі Айден. — В Кошицьких пов. Товмач діти викликали пожежу в загороді Ілька Базька. Згоріли мешкальний дв., стодала і шпихляр вартості 3.000 зол.

— **Фабрики стають.** Управа фабрики гумових виробів „Вудета“ в Кросні звільнила з праці 750 робітників, припиняючи зовсім рух. Причиною був брак замовлень на фабрику.

— **Сніги і дощі.** В останніх днях похолодніло в цілій Європі. В Піренейх, Альпах і західних Карпатах упав сніг. В Німеччині падають від кількох днів дощі. У нас дощ став падати в неділю вечір, вночі на понеділок розкотилося на добре і цілий внішній день маємо зливу. А що нині латинського Медарда, готово так бути зі 40 днів.

— **Ув'язок „Закопаного“ у Львові.** Господарська скрута причинилася між іншим до того, що в останніх роках побанкрутувало у Львові багато каварень, ресторанів і інших гастрономічних підприємств. У скрутному матеріальному положенні знайшовся теж першорядний ресторан „Закопане“ при вул. Академічній, власність Антона Мора, що мав навіть свою філію при вул. Сапегі, напроти політехніки. З причини браку потрібної фреквенції Мор вліквідував перед кількома роками філію, а в останньому часі чекало його те саме з головним льокалем при вул. Академічній. В підприємство він вложив був великі гроші, які мали тепер пропасти. Не могучи цього пережити, минулої неділі, о ставшись в льокалі сам один, він написав три листи до родини і вистрілом з револьвера відбрав собі життя.

— **За фальшування векслів.** Коломійський суд засудив б. соймового посла з радикальної партії Стефанова на 8 місяців в'язниці з припиненням виконання кари за сфальшування векслів на 5 тисяч зол.

— **Присуд на дефравданта.** Б. урядовця староства в Долині, Йосифа Красовського засуджено на 18 місяців в'язниці за систематичні дефравдації. Обвинувачений признався до вини, що гроші програв у газардові гри. Красовський був знаним газардистом.

— **Краєва хроніка.** В Миловащині пов. Товмач кількохнацьох селянок побило колами Андрія Гричука, що деморалізував їх дошки, так тяжко, що він незабаром помер. — В Львиркові пов. Рава Руська два озброєні вломники ограбили мешкання Евфровії Артимішини. Поліція арештувала Миколу Шарка з Камінки Волоської, а його брата Миколу при арештуванні застрілила.

— **На терені громади Янини пов. Станіславів** перервало телеграфічні дроти на просторі 300 м. Поліція арештувала двох місцевих хлопців.

— **Автобусова катастрофа.** Автобус, що виїхав з 30 пасажирами з Варшави, стрівся біля річки Страви в приватним авто, що виїхало нагло на шосе з бічної дороги. Щоб не допу-

В організаційного руху.

Повітовий Народний Зїзд у Бібрці.

В суботу 23. м. м. відбувся в Бібріці Повітовий Народний Зїзд. У Зїзді, дарма, що його скликано в будень, взяли участь 142-ох делегатів із 38 сіл повіту — в цьому поважний відсоток духовної і світської інтелігенції. Українську Парламентарну Репрезентацію репрезентували посли: ієсп. Володимир Кузьмович і д-р Роман Перфецький та д-р Корнеліо Троян.

Головував на Зїзді о. Михайло Бобовник, президент Повітового Кривого Комітету, що скликав на свого заступника п. І. Пахолка зі Старого Села та п. Івана Шкварка на секретаря.

Пос. В. Кузьмович кмітко проаналізував українську політику від 1922. р. аж до останньої її фази. Давній діяч у Бібреччині, посол д-р Роман Перфецький представив діяльність УІР на соймовому і сенатському терені та засував ті постулати, що їх видвинула УІР. Пос. д-р К. Троян говорив про амплінації організації та накреслив схему партійної організації по місцях.

По дискусії, в якій забирали голос о. Родольський, І. Шкварок, Павук та інші, Зїзд ухва-

див одноголосно такі резолюції: 1) Повітовий Народний Зїзд у Бібріці висловлює нове довіря Проводові УНДО та одобрює працю УІР на терені закордонних палат. 2) Повітовий Народний Зїзд домагається реалізації постулатів, що їх видвинула перед урядом Українська Парламентарна Репрезентація.

Звіт з діяльності ПНК подав д-р Іван Венгльовський, який зазначив між іншим, що акція підчас самоуправних і соймових виборів, що її вів ПНК, дуже інтенсивно, увінчалася успіхом, і під цим оглядом бобречський повіт стоїть чи не на першому місці.

Зїзд одноголосно вибрав новий ПНК у складі: о. Михайло Бобовник, д-р Іван Венгльовський, о. Михайло Качоровський, о. Кость Родольський, п. Іван Шкварок, о. Лев Дорош, о. Антін Рудницький, п. І. Пахлок і п. Іван Паливода. Делегатами на Краєвий Народний Зїзд, попри о. Михайла Бобовника як голову ПНК, вибрано пп. Івана Шкварка, Івана Пахолка і Михайла Павука.

стити до удару, шофер автобусу, Антін Кригер, скрутив штурвал на ліво, наслідком чого автобус упав на стіну поблизького дому і розбився. Шофер Кригер потовкся так тяжко, що його в грізному стані відвезли до варшавського шпиталю. Сильно потовкся теж кондуктор автобусу. 20 пасажирів виїхали з легкими ранами. Стїна, на яку впав автобус, сильно зарисувалася.

— **Ошукали емігранта на 16 тисяч доларів.** Емігрант з Палестини Макс Ф., що їхав до Америки, приїхав до Варшави, щоби подарувати паспортні формальности. На вул. Новоліпки приступило до нього кількох прохожих і представилися йому як представники американського консуляту. Вони завели його до брами і почали перекривати документи. Один, що назвав себе секретарем, передав другому, якого назвав консулем, копєрту, в якій емігрант мав 15 тисяч доларів. „Консуль“ оглянув гроші, вложив їх назад до копєрти і віддав Ф. з тим, що має зголоситися за кілька днів до його бюро, а дістане папєри. Крім того „консуль“ звелів „секретареві“ записати імя та прізвище емігранта. Врадуваний Ф. подякував чемним панам і щасливий пішов до дому. Однак по дорозі заглянув до копєрти і ствердив, що в середині замість доларових банкнотів були кусники папєру. Повідомлена поліція ствердила, що злодії виїхали до Лодзі, куди й удалися негайно службовці слідчого уряду. В мешканні відомого злодія Тропфа придержали всіх трьох ошуканців з Варшави, але грошей при них вже не знайшли.

— **Жінка чи маєток?** Власник 100-моргового господарства в Сумні, Константин Ціхоцький, застрілив з револьвера свою жінку, а опісля відбрав собі життя. Причиною трагедії був спір Ціхоцького з тестем за те, щоби записав маєток на імя жінки, з якою побрався тому 8 місяців.

— **З Польщі.** Населення нового міста Гдині дійшло до 90 тисяч осіб. — Старша донька мрш. Пласудського, Ваида здає в жіночій гімназії Шафларової у Варшаві іспит зрілості. — Повітовий староста в Косціні припинив діяльність народової партії на терені цілого повіту. — Під Серадзем перевернувся до рова вантажний самохід і вбив двоє дітей, а одно тяжко покалічив. — До дому Франца Крупи в Седликах пов. Ряшів добулися в часі неприсутності господаря два злодії й забрали 300 зол., 400 австрійських срібних корон, годинник та інші річч. — Під Кельцями один селянин викопав у полі горнець, наповнений срібними монетами з часів Жигмонта І. Гроші забрала адміністрація на владу. — Ряшівський суд присяжних засудив на смерть Станіслава Тишку, що зедля грабунку вбив служницю Ядвигу Вальну.

— **Капаблянка пригадується.** Підня 17-ої рунди стан міжнародного турніру в Москві представляється так: Капаблянка 12 точок, Ботвінник 10½, Флор 9, Лілієнталь 8½, Рагозін 8, Еліскавес і д-р Ляскер 7½, Кган, Левенфіш і Рюмін 7. Б. мистець шхів Капаблянка має, як бачимо, найбільшій шанси дістати першу нагороду.

— **Стара жінка дістала університетський ступінь.** Дора Рувмен, жінка оптикера в Нью Йорку, помагала своєму чоловікові в бізнесі а вечорами ходила до школи. Так покінчила вона середню школу („гайскула“), опісля дівочий ліцей („Гонгерс Каледж“), а вкінці пішла на фармацевтичний курс в Коломбійському університеті і по-

кінчила його із відзначенням. Тепер хоче посвятитися студіям філософії, щоб дістати науковий ступінь. Чоловік не хотів виявити віку жінки, лише заявив, що „більше ніж 50“. Рувмен бездітні, але жінка веде домашнє господарство сама. Чоловік не лише не стримував жінки від науки, але ще й заохочував.

— **Ріжні вістки.** З Москви наспіла вістка, що письменник Максим Горький занедужав тяжко на грипу. — Славна болгарська співачка Христіана Морфова згинула недалеко Софії підчас самохідної катастрофи. — В Сан Франціско згорів готель, причому згинуло у вогні семеро осіб, а 20 тяжко попеклося. — Підчас пописів військового летунства в Празі згинув один пілот, якому легкопід отворився запіною. — Біля Буенос Аїрес розбився з причини мряки військовий літак, причому згинули два підстаршини.

3 театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: „ГАРНА ІСТОРІЯ“, комедія на 3 дії Флерса і Келлера.

Історія буцім то острєа. Все приготоване до шлюбу молоді дівчини з молодим багатим молодцем — податковим радником, омійним тудиком. Дівчина його не любить. Перед самим шлюбом з'являється її перший „вирбаний“, що приїжджав за кордон і дівчина бачить, що він любить її так само, як вона його, а весь цей приготований шлюб — наслідок інтриги та непорозуміння. Пар заохочених утікає на село, до маєтку, де все приготіване на приїзд новожених. Бабуся дівчини приймає молоду пару як одружених, бо дістала від влучки повідомлення про її шлюб. І тепер ця молода пара заохочених мусить грати роль новожених, не маючи оміливости відразу сказати правду. З цього виходить така справаді „гарна історія!“

Опілка відомих французьких комедієписців по розділювала у своїй пєсі різномірно гумор і сентимент. Уся комедія безпретенсійно легка, погідна та соняшна з кількома добрими ролями і одним прегарним типом точного податкового урядовця. Цього урядовця грав знаменито Невьярович, нічому не гірший від славного париського Віктора Вуше. Чарлініска виступала у ролі, які була вибрала собі перед кількома роками на свій ювілей; можна подивляти її дікцію. Мартіні та Слівінський грали свободіно її приємно ролі дуже близькі їх талантові. Крижницька та Левіцький бездоганні.

Учнівський драматичний гурток ім. Карпенка Карого при державній гімназії з українською мовою навчання у Львові, Льва Сапєги ч. 14.

„ЗАКОЛОТ“ комедія на 5 дії А. Коцебу.

Ця комедія у стилі тих французьких фарс, де вся дія побудована на інтризі загаданій одною особою, двома чи трьома. Той хоче женитися е тою, ця не хоче вийти заміж; тут якийсь заповіт, там гроші і особи появляються на сцені так, немов би хто тягнув їх на шнурку або попросту виганяв за двері, щоб зробили місце іншим, які мають сказати секрет одна одній. Коцебує — пам'ятаємо це з гімнів — був жертвою влюбних епіграм Гетого і Шілера; його комедії мали успіх у тої публіки, що оміялася в комічних фігур та якийсь непорозумін. Для аматорського виступу пєси такі придатні ще й досі і молоді шпиротішались у деяких сценах. Молоді артисти мали нелегке завдання, бо пєса з вічно новими ситуаціями і чотирма входами потребувала шосто

ру та емоції. Приємне враження робила дбайливо зібрана обстановка та гарні костюми. Найкраще виступили ролі лана Федичківського та Дорн; повільно, добре роля Саліковського. Молодий емант Міша не мав свободи рухів ні метко, ані вишукано, аби на його темперамент та хист інтриги; в нього, як і в лани Федичківської (звичайно крикливої та афектованої) не все можна було продумати. Проте усе лише складно і живо — вистава могла змодити гурток до нових спроб. Ніхто не сумнівається, що без великої режисерської праці О. Кривинської, вистава не мала би такого успіху. Врешті одне: перестаріла, мало літературна, нудна мова сценарію. Фраза „він має зробити їй сальто“ у акаційні „він хоче її освітити“ може для когось на сцені навіть неперозуміти.

М. Р.

3 кіна.

КІНО „ПАЛІО“: „ШАНГАЙ“.

Син російського генерала і манджурської княгині стає громадянином Шангаю, тобто міжнародного міста, де всі раси та народи мішаються так само, як мільйони і жабраки. Ворно Коалов стає з бідного „дуліса“ могутнім бізнесменом і банкіром. І саме тоді, коли має перед собою дорогу до великих вилівів, щоб відродити висмоктаний пиявками-фіансеїстами дорогий йому Шангай, вуотріне він ексцентрично, ерегарау американку, в якій закохався. Старий приятель його батька — розумний китаєць висікає йому на небезпеку одвати із сильним почуттям свою професію, і свою расу, пів-китаєця, а американською. Герой переживає велику внутрішню боротьбу і ця боротьба, пережита мистецькою грою Шарля Боас, каже нам дивитись на фільм більш як на драматичну псу. Проблема вишавини двох ворожих собі відам рис, кипіє тільки як цікавий психофізичний конфлікт. Заголовок фільму не виправдує П. Боасу, бо Шангай тут мало. Партирера Боас — гарна Льюорета Юнг. Старого китаєця грає один із знаменитіших фільмових акторів Ворнер Оланд.

Зі судової сали.

ЗА ПРИНАЛЕЖНОСТІ ДО К. П. З. У.

Дня 26. м. м. відбувся в окружному суді в Луцьку політичний процес проти селянина Сестіана Конюха зі с. Седмирки на Лучині. Підсудного обвинувачував прокуратор у приналежності до К. П. З. У. та поширванні комуністичних лютюток. На розправу покликала оборону кілька свідків з Седмирок та п. І. Вондарука з Жидичина. Всі свідки оборони ствердили, що підсудний ніколи не був комуністом і що акт обвинувачення побудований на фальшивих дописах. По кількохгодинній розправі суд оголосив присуд, яким уневини підсудного Конюха від вини й кари. Цього самого дня С. Конюх виїшов на волю з лудської в'язниці. Предсідником суду був суддя Добровольський, обвинувачував прок. Ворчечко, боронив адв. Саміло Підгірський з Ковля.

ДИВОГЛЯДИ.

ІСТОРІЯ ОДНОГО ТАЛІСМАНУ.

24-го життя англійський сервант Стріт приїжди ірландських „дів соро“ брав участь у наступі на французький форт Дуамон перед Верденом, де вісім місяців сиділи в'язні. Наступ цей прийняв це містечко з землем, не залишивши навіть найменшого кущика. У самому волю битви, сервант Стріт, адитант полковника Періера падає на землі фотографію малої дівчинки, що помітається. Той поглинився умі, що так дивно відбивав на ті всієї виртнини жату, бере його так за серце, що він хотів цю фотографію як талісман, іде з ручною гранатою вперд сорох реву гарячі і розвирних шпираль і не зважає ніякої рани. Після війни повертається додому; в професії він обивник. Дитячу фотографію дає оправити і висує над ліжком. Неявно дитину охрещує „Вояк“ (дитина). На кожне Різдво привирає анимку смерічною. Але його життя, що довгі роки дивиться на цю невідому дитину, яка була талісманом для його чоловіка, хотіла би знати, хто це. І одного дня 14. квітня 1934. року — багато літ по війні! — вже як мати п'ятеро дітей, сідає і пише лист на таку адресу, яку знаходить за відворотні сторони фотографії, призначачи і фотографію. „Пого П. К. Величності Фердинанда Австрійського Д'Есте надворний фотограф, знаменитий малює Ляйтмерці, Фіа. Льюбосці, Гале Галсдор“. Англієць зовсім не розуміла цієї німецької адреси: що тут привички і що місце, а переписала все дослівно. Але німецько-австрійська почта прочитала як слід адресу і доставила лист фотографові Галсдорфові в Ляйтме-

ХТО ГОВОРИТЬ ПРО ГАРНІ,
БІЛІ ЗУБИ, МАЄ НА ДУМЦІ

Chlorodont

ПАСТУ ПРОТИ ПОГАНИХ ЗУБІВ.

Правдивість пасту забезпечує червоний голова льва на опакуванні.
Виключна продаж: Miraculum, Краків.

річ. Фотограф глянув на фотографію і на англійський лист, нічого не розуміючи. З листом іде до старого приятеля, щоб той йому прочитав його. У листі пише лани Стріт, щоб фотограф сказав їй, хто ця дитина і щоб фотографію відослав їй назад, бо вона звалає П. наче власну — шесту. І саме тоді, коли той приятель перекладає фотографію англійським текстом, входить до нього знайомих і клинувши на фотографію каже, що це його донька. Вона зветься Анна Марія Рімер, тепер студентка філософії. Підчас війни він післав П. англійську фотографію одному англійському, що був під Верденом і той там агубив П. Минувало 18 літ і батько Рімерівної виїшов саме до свого знайомого тоді, коли той мав перед собою лист від Стріт-ів, які шукали розв'язки воєнного талісману! Якби таку історію описати у фільмі, коаний пладач скривився би зжукчи, що вона занадто неправдива.

В Коломиї гучно.

Хоч вже досить води пролило від того часу, піде місто все ще про не говорять... І нема чому дивуватись, бо хоч піде нікому „не передивається“, то в маюм місті найважче мати більші гроші. Одне, коли так сталося, що до Коломиї відразу відрізу сто тисяч золотих — сенсация була надто велика.

Балакам і злотадам, що тасали вибранці дозі зробити в грішину, які виграли при останній тагненню четвертої класи Державної Лютерії — не було кімця.

На знімку бачимо тут продиравих власників четвертої класи 104798, на який впаде та нитра — мешканці Коломиї: пп. Л. Алергандову, Ярослав Писецького і Надю Позняську.

Іє саме може трапитись кожному, хто має лютерійний лос.

Тому треба по змові якнайскорше подбати за нього, бо тагнення першої класи тринадцятої Державної Лютерії починається вже 18. п. м.

Дописи.

ЯВОРІВ.

Молодь дівочої гімназії СС. Василівнок — Преч. Діви Марії. В неділю 24. м. м. улаштувала молодь дівочої гімназії СС. Василівнок концерт у честь Преси. Діви Марії. В програму входили: скрипковий солю і фортеп'яно, молитва до Преч. Діви, співа і декламації. Всі точки вислан влітню і зробили помітне враження на гостей, які з приємністю приходять на концерти, що їх улашдує молодь шкіль СС. Василівнок. Слід згадати, що гімназія СС. Василівнок у Яворові відповіла і під оглядом релігійним і під національним оглядом сучасним мистецтвом. Тому зацікавлення нею громадянства щораз більше зростає. Беручи під увагу матеріальну скруту, СС. Василівнок обмислила оплату за удержання і науку, що сягає коло 50. зол. місячно, так, що навіть неможливі родичі можуть послати свої дітчата до цієї гімназії.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

Нині у вівторок 9. червня оба Театри чинні.

У ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-й гостинний виступ Варш. Редуті з Олександром Венгерном

У ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ в год. 8-й „Гарна історія“

Гостинні виступи Софії Чаплінської.

Спорт.

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ВАРШАВА. Погонь — Варшавська 1:3 (1:1).
КАТОВИЦІ. Гарбарія — Шлезька 1:0 (0:0).
КРАКІВ. Висла — Лєгія 1:0 (0:0).
ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Домб 7:0 (2:0).
ПОЗНАНЬ. Рух — Вєрта 4:3 (2:1).

МИСТЕЦТВО ОКУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Р. К. С. — Гасмоней 3:1 (1:0).
ЛЬВІВ. Лєгія — Чувал 2:2 (1:1).
ЛЬВІВ. Погоня і Б — Польонія 1:1.
ЛЬВІВ. Чорні — Другий Соція 5:1 (1:1).

МИСТЕЦТВО А-КЛЯСИ.

СТАНІСЛАВІВ. Ресера — Раз Два Трь 3:1 (2:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Борислав. Бочкай — Тім з грачів Кадлягу і Ступель 3:2 (5:2).

РЯШІВ. Ресерія — З. З. К. 4:0 (1:0).

КОПАНИЯ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

БЕРЛІН. Берлін — Осло 1:0.
ГАГА. Голлядія — Спарта (Прага) 3:0.

ТУРНІР ВІДБИВАНКИ.

В неділю на святі молоді Р. Ш. репрезентації сєрєних гольмалі Р. Ш. з краю та зі Львова розіграли змагання у відбиванні. В жіночій відбиванні репрезентація Самбора перемогла репрезентацію Стрия 2:0 та репрезентацію Станіславська. Слід теж відзначити добру поставу репрезентації хлопців Яворова. Тому, що стає дати дощ, репрезентації хлопців та дівчат не могли вижити уліх своїх прикмет.

„СЯН“ ПРИПИНЕНИЙ У ПРАВАХ ЧЛЕНА.

Перемиська підокруга Л.О.З.П.Н. прийняла у прав азх класу клуб „Сян“ з Перемисля з того приводу, що підчас міжних змагаль цього клубу з катовицькою Погонєю на Зелемі Саята суддя Дробинський вказав на несправність м'яча, щоб на прохання дружини Сяну ападувати пам'ять померлого грача Сяну, чи як пам'ять полягалих українських воєнів. Одночасно прийняли теж у правах суддю Дробинського. Салістю але далі.

З К. Л. К.

Подіємо до відома, що Президія Ради Карпатського Лещетарського Клубу уконституувалася так: голова: інж. Андрій Палій, І. заст. голова Анна Рожанковська, II. заст. голова інж. Мирослав Коштунок, секретар Богдан Чапельський-скарбник інж. Роман Кобринський. За разом просимо відноситись у всіх справах, що відносять ся до Клубу, до секретаря п. Богдана Чапельського на адресу: Львів, Бартоша Главицького ч. 3.

3 країни опію та рижу

Софії Яблонської.

Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ з прекрасними ілюстраціями.
Ціна зол. 2.50, з поштовою пересилкою 3 зол.
Замовляти в Адмін. „Діла“, Львів, Ринок 10.

Нові книжки й журнали.

Dr. Kamil Krofta EUROPA AM SCHEIDWEG.
Sesboslovakische Quellen und Dokumente. № 11. „Orbis“ Verlag. Prag XII, 1936. Seiten 59, 164.

Листування Редакції.

Во, радник В. Кобринський, Коломиї: На ту тему ми помістили вже шпирок згаданий. Зникає і статтю „Наші музеї та їх приятелі“ привесе найближче число „Надзстріч“.

